

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 1012211136
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1012211136.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ Y. P., rod. Š., bytom R. XXXX/XA, O., 2/ I. Š., rod. P., bytom X. XXXX/XX, O., 3/ Ing. K. S., rod. P., bytom C. XXXX/XX, O., ako dedičia navrhovateľa Ing. X. P., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom R. XXXX/XA, O., právne zastúpeného JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom, AK so sídlom Klincova 35, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o odňatie starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/101/2012-215 zo dňa 15. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/101/2012-215 zo dňa 15. júna 2018 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 8Sd/101/2012-206 zo dňa 02.05.2018 tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo 07.09.2012 potvrdil a rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X - H. z 19.09.2013 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - H. z 19.09.2013 podľa § 250q ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2018.

Na odôvodnenie rozhodnutia o nepriznaní náhrady trov konania navrhovateľovi krajský súd uviedol, že navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia a trov konania vyplývajúcich zo súdneho spisu (ktoré v rozhodnutí presne špecifikoval), nakoľko právny zástupca navrhovateľa nevyčísľil trovy právneho zastúpenia v lehote troch pracovných dní v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. a iné trovy konania vyplývajúce zo súdneho spisu nepredstavovali trovy, ktoré bolo potrebné vynaložiť na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti odporkyni.

Navrhovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu odvolanie z dôvodov, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu. Namietal záver krajského súdu, že trovy právneho zastúpenia nevyčísľil včas, pretože tieto si riadne vyčísľil a uplatnil v podaní z 01.03.2016, a nie až 18.04.2018, ako uvádza krajský súd. Nesprávne právne posúdenie videl v tom, že podľa ustálenej judikatúry je možné trovy právneho zastúpenia vyčísľovať aj priebežne a vopred, pred rozhodnutím vo veci samej a tieto musia byť priznané, pričom poukázal na viaceré uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktoré riešili túto otázku. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie o trovách konania zmenil tak, že uloží odporkyni povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 994,18 € na účet jeho právneho zástupcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a bolo prípustné, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 O. s. p. a dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Podľa ustanovenia § 250k ods. 1 prvá veta O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Zo spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiam odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 07.09.2012 v spojení s dvomi rozhodnutiami zo dňa 19.09.2013 krajský súd rozhodol rozsudkom č. k. 8Sd/101/2012 zo dňa 02.05.2018 s tým, že o náhrade trov konania rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2018 a krajský súd rozhodol o trovách konania uznesením zo dňa 15.06.2018, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

Krajský súd týmto uznesením rozhodol, že navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov konania. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že jeho rozhodnutie je vo výroku vecne správne, i keď z iných dôvodov, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Ako vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľ sa opravným prostriedkom podaným dňa 05.12.2012 domáhal zrušenia rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 07.09.2012, ktorým podľa § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení odňala navrhovateľovi od 14.09.2012 starobný dôchodok, ktorý mu priznala rozhodnutím z 19.10.2007 podľa § 273 ods. 5 a § 82 ods. 2 cit. zákona. Rozhodla tak po zistení, že navrhovateľovi bol od 01.05.1989 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení útvaram sociálneho zabezpečenia VÚSZ, čo vylučuje možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z. S týmto právnym názorom sa stotožnil aj krajský súd, keď toto rozhodnutie odporkyne rozsudkom z 02.05.2018 potvrdil s tým, že odporkyňa ním opravila svoje predchádzajúce pochybenie (nemala navrhovateľovi priznať starobný dôchodok). Z uvedeného je teda zrejmé, že navrhovateľ v tejto, pre neho zásadnej časti, nemal úspech.

Ďalšími dvomi rozhodnutiami vydanými odporkyňou po začatí konania dňa 19.09.2013, ktorými zamietla žiadosť navrhovateľa o nové priznanie starobného dôchodku od 01.01.2013 a zároveň zvýšenie sumy starobného dôchodku, síce krajský súd zrušil a vec v tejto časti vrátil odporkyni na ďalšie konanie, ale dôvodom nebola oprávnenosť navrhovateľom uplatneného nároku, ale skutočnosť, že odporkyňa podľa aktuálnej judikatúry nemala oprávnenie o týchto žiadostiach rozhodnúť a mala ich postúpiť na rozhodnutie Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia. Z už uvedeného je zrejmé, že žiadosť o priznanie starobného dôchodku od 01.01.2013 z dôvodov, ktoré uviedla odporkyňa, nie je možné vyhovieť a starobný dôchodok nie je možné zvýšiť podľa zákona o sociálnom poistení, ako to žiadal navrhovateľ. Preto ani zrušenie týchto rozhodnutí nemožno považovať za úspech navrhovateľa, keďže

podstatou jeho opravného prostriedku bola požiadavka na zachovanie, resp. nové priznanie starobného dôchodku odporkyňou podľa zákona č. 461/2003 Z. z., čo nie je možné.

Z uvedeného možno vyvodit' záver, že navrhovateľ nemal v konaní vo veci samej úspech, preto jeho žiadosť o priznanie náhrady trov konania nemá oporu v zákone.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250 k O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, keďže navrhovateľ nebol úspešný a odporkyňa nemá na ich náhradu zákonný nárok a ani jej žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.